

למה צריך בכלל לימוד צרות?

"אי אפשר לחנוך אמה שאין בנו" - הרב נריה

כוס מלאה

כתב מרן הרב קוק: "הצדיקים הטהורים אינם קובלים על הרשעה, אלא מוסיפים צדק. אינם קובלים על הכפירה, אלא מוסיפים אמונה. אינם קובלים על הזערות, אלא מוסיפים חכמה" (ערפלי טוהר עמ' אלו). "הצדיקים הטהורים" אינם מחנכים אחרים, הם מחנכים את עצמם בלבד, ומופת חייהם מוקרן על האחרים. ולא שהם מחנכים עצמם כדי להקרין על האחרים. לא! הם מחנכים את עצמם מחמת התאוה לבי, להתעלות עוד ועוד, וזכך צת שהם מתמלאים על גבותיהם, תוכנם נשפך כלפי חוץ ופועל על סביבתם.

תלמיד צעיר בישיבה זאלפני רבנו, הרב צבי יהודה: "הרב, יש לי רצון עז להשפיע על אחרים, לתקנם, לככותם, להחזירם בתשובה. מה עלי לעשות?" נל רבנו כוס ביזו האחת, קנקן מים ביזו השנייה, והחל מוצג מים ככוס זאילויות רבה. התלמיד ראה שהכוס מתמלאת ומתמלאת עד שנמלאה כולה ורבנו ממשיך לערות מים, והמים זולשים החוצה. אחר התלמיד: "הזנתי!". כומר: אדם מתמלא בעצמו בזכות התורה עד שתורתו נשפכת החוצה. מתמלא כל-כאלו זחסג - עד שהוא זולש החוצה.

הרי זה מלל התורה: הוא חס בפנים, כל-כך חס עד שהוא מחמם את סביבותיו. זה מה שנקרא בפסיקה: הקרנה. התורה מחמם את שכנת האוויר הסמוכה לו, והסמוכה את הסמוכה לה, החום מתפשט עד שמחמם את החדר כולו.

ציקרה של מלאכת החינוך - שיוחך האדם את עצמו.

הרב נריה מסביר לנו שאי אפשר לחנוך אמה שאין בנו, ולכן ההדרכה זאה להוציא מעצמנו את הצדדים הטובים שלנו, הדרכה היא מגבלת ומעצומה את החניכים, אזלאל פחות מהם - אותנו. המדריכים כשאנחנו רוצים להעביר לחניכים מסרים וערכים אנחנו חייבים שזה יהיה קיים בנו.

הרב קוק מלמד אותנו שכאנו רוצים לתת, אנחנו חייבים להיות מלאים בעצמנו כדי שנוכל לשפוך ולהעביר הלאה.

לימוד צוות זה הזמן שלנו בשבת, לשבת ולהעמיק בתורה צוות, ומתוך זה לצאת לתפקידנו, לחנוך את החניכים שלנו. שתהיה שבת שלום!